

आचामक (wie eben) adj. P. 7, 3, 34, Sch. wohl: *der sich den Mund spült*.
 आचामनक m. *Spucknapf* Hār. 47. — Vgl. आचमनक.
 आचाम्य part. fut. pass. von चम् mit आ P. 3, 1, 126. Vop. 26, 12.
 आचार (von चर् with आ) m. 1) *Wandel, Handlungsweise, Betragen, Benehmen; guter Wandel, gutes Betragen; Herkommen, Brauch, Sitte, Observanz* (die Bedeutungen spielen bisweilen so in einander über, dass keine Scheidung möglich ist) AK. 3, 4, 141, 151. H. 80. 843. P. 3, 1, 10. उपनीय गुरुः शिष्यं शिष्येच्छैचमादितः । आचारमधिकार्यं च संध्योपासनमेव च ॥ M. 2, 69. आचारश्चैत्र साधनाम् 6. सदाचार m. 12. 4, 155. VP. 300. साध्याचार adj. M. 2, 193. स्वाचारा JĀĒ. 1, 87. शिष्टाचार m. MBh. 3, 13760. fgg. मुक्ताचारा R. 6, 10, 24. कल्याणाचार adj. P. 3, 2, 1, VArtt. 6, Sch. (als adj. erklärt). विगर्हिताचार adj. M. 3, 167. क्रूराचार m. 10, 9. adj. 4, 246. नीचाचार adj. Suçr. 2, 144, 6. डुराचार adj. M. 4, 157. BHAG. 9, 30. f. आ PĀNĀT. I, 437. PRAB. 16, 3. neben सदाचारा 48, 4. मिथ्याचार adj. BHAG. 3, 6. पापाचार adj. Hip. 1, 48. द्व्यपाचतुर्यमाधुर्यशीलाचारगुणान्वितः R. 1, 6, 13. आचारेण च संयुक्ता ŚĀT. 6, 16. चतुर्णामपि वर्षानामाचारश्चैव शाश्वतः M. 1, 107. fgg. तस्मिन्देशे च आचारः पारंपर्यक्रमागतः 2, 18. JĀĒ. 1, 342. अभिदक्षिणामाचारे देवानां प्रसव्यं पितृणाम् KAUC. 1. न शौचं नापि चाचारा न सत्यं तेषु विद्यते BHAG. 16, 7. आचारद्वीन M. 3, 165. आचाराद्विच्युतः 1, 109. आचारस्य च वर्जनात् 5, 4. विभीषणाश्च — राक्षसाचारवर्जितः R. 3, 23, 38. लोकाचारविवर्जित PĀNĀT. V, 33. भ्रष्टाचार adj. R. 3, 37, 5. आचारपालन MBh. 3, 13764. आचारसंकर R. 1, 6, 17. आचारभेद *Verletzung der hergebrachten Sitte* P. 8, 1, 60, Sch. एकब्रह्मत्रताचारा मियः सब्रह्मचारिणः AK. 2, 7, 11. मङ्गलाचारयुक्त M. 4, 145. 146. शौचाचारोश्च शिष्येत् JĀĒ. 1, 15. लौकिके समयचारे R. 2, 1, 16. आचारलज्जितः *farre sollemnt* RAGH. 2, 10. आचारधूमप्रकृपात् 7, 24. गुरुमुश्रूयणाचारा *die gewohnt ist dem Lehrer zu gehorchen* R. 3, 1, 7. Nir. 7, 4. RV. PĀT. 3, 13. 14. आचार (es ist hergebrachte Sitte) इति — ममा गृहीता या वेत्रयष्टिः ÇĀK. 100. आचार heisst der 1ste Adhja in JĀĒĀVALKJA's Gesetzbuch. — 2) *bestimmte Verhaltensweise, Diät* Suçr. 2, 184, 8. Vgl. आचारिक. — 3) *Richtschnur*: लमाचारः क्रियावताम् (die Sonne wird angeredet) MBh. 3, 166. — Vgl. अनाचार.
 आचारचन्द्रिका (आ० + च०) f. Titel eines über die religiösen Ceremonien der Çūdra handelnden Werkes COLBRA. Misc. Ess. I, 149, N. 4.
 आचारतत्र (आ० + त०) n. eine der 4 Klassen von Tantra bei den Buddhisten BUR. Intr. 638.
 आचारदीप (आ० + दीप) m. *Leuchte der Observanzen*, Titel eines Werkes, Verz. d. B. H. No. 1022.
 आचारमयूख (आ० + म०) m. *Strahl der Observanzen*, Titel eines Werkes, Verz. d. B. H. No. 1026. 1028.
 आचारवत् (von आचार) adj. *der einen guten Lebenswandel führt, tugendhaft* M. 12, 126. R. 5, 21, 9.
 आचारवेदी (आ० + वे०) f. *der Altar der Observanzen*, ein Name von Ārjāvarta, H. 948.
 आचाराङ्ग (आ० + 3. अङ्ग) n. Titel des 1sten der 12 heiligen Bücher der Ġaina H. 243.
 आचारादर्श (आ० + आदर्श) m. *Spiegel der Observanzen*, Titel eines Werkes, COLBRA. Misc. Ess. I, 149, N. 1. Verz. d. B. H. No. 1023. fg. 1052.

आचारार्क (आ० + अर्क) m. *Sonne der Observanzen*, Titel eines Werkes, Verz. d. B. H. No. 1027.
 आचारिक (von आचार) n. *bestimmte Verhaltensweise, Diät* Suçr. 2, 47, 12. 90, 12. 211, 9.
 आचारी f. N. einer Pflanze, *Hingscha repens* Roxb. (हिलमोचिका), RĀĠAN. im ÇKDR.
 आचारोह्यास (आ + उह्यास) m. Titel eines über Observanzen handelnden Werkes Verz. d. B. H. No. 1025.
 आचार्य 1) m. a) *Lehrer*, insbes. von einem Brahmanen, *der seinen Schüler mit der heiligen Schnur umgürtet und denselben in die heiligen Schriften einführt*, Vop. 26, 16. AK. 2, 7, 7. TRIK. 3, 2, 12. H. 78. AV. 11, 5, 1. ÇĀT. BR. 3, 6, 2, 15. 10, 1, 2, 10. 11, 3, 3, 3. 6. 7. 5, 4, 2. 12. 12, 2, 2, 13. TAITT. UP. 1, 3, 5. ĀÇV. GRHJ. 3, 4. KAUC. 92. Nir. 1, 4. 7, 22. P. 6, 2, 36. उपनीय तु यः शिष्यं वेदमध्यापयेद्विज्जः । सकल्पं सरक्षस्यं च तमाचार्यं प्रचक्षते ॥ M. 2, 140 (vgl. JĀĒ. 1, 34). उपाध्यायान्दशाचार्यं आचार्याणो शतं पिता गौरवेणातिरिच्यते 145. वेदप्रदानादाचार्यं पितरं परिचक्षते 171. आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः 225. आचार्यो ब्रह्मलोकेशः 4, 182. युद्धाचार्य 3, 162. आचार्यदेव *den Lehrer als Gottheit verehrend* TAITT. UP. 1, 11, 2. आचार्यकरण *das den-Lehrer-Machen* P. 1, 3, 36. आचार्यकिर्तुन् Sch. आचार्यकमेच्छ H. p. 15; vgl. Vop. p. 175. — b) ein Bein. Droṇa's, des Lehrers der PĀṇḍu, TRIK. 2, 8, 19. Vgl. BHAG. 1, 2. — 2) f. ०या *Lehrerin* AK. 2, 6, 4, 14. H. 524. SINDH. K. zu P. 4, 1, 49. Vgl. आचार्यानी. — Man pflegt *adeundus* als ursprüngliche Bedeutung von आचार्य (von चर् mit आ) aufzustellen (vgl. MBh. 14, 678: यथा हि शिष्यः शास्त्रारं श्रुत्यर्थमभिधावति); vielleicht liesse sich aber auch die übertragene *den man zur Richtschnur zu nehmen hat* rechtfertigen. Auch könnte man einen nähern Zusammenhang mit आचार annehmen; dann wäre आचार्य ein Mann der Regeln, der Observanzen.
 आचार्यक (von आचार्य) 1) adj. *vom Lehrer kommend* P. 4, 2, 104, VArtt. 21, Sch. — 2) n. *Lehreramt*: नात्याचार्यकमर्जुनस्य PĀNĀT. III, 268. लङ्कास्त्रीणो पुनश्चेत् विलायाचार्यकं शैरेः RAGH. 12, 78. DAÇAK. 103, 13. आचार्यकं विज्ञापि मान्मथमाविरासीत् MĀLAT. 16, 4 (vgl. SĀH. D. 54, 10).
 आचार्यता (von आचार्य) f. *der Stand eines Lehrers*: सो ऽचिरपैव कालेन परमाचार्यतां गतः MBh. 1, 5092.
 आचार्यत्व (wie eben) n. dass. JĀĒ. 1, 275.
 आचार्यभोगीन (von आ० + भोग) adj. *was dem Lehrer zum Genuss gereicht* P. 5, 1, 9, VArtt. 3. 4. gaṇa नुभादि zu P. 8, 4, 39.
 आचार्यवत् (von आचार्य) adj. *der einen Lehrer hat* ÇĀT. BR. 14, 6, 20, 2 = BḤ. ĀR. UP. 4, 1, 2. fgg. KHĀND. UP. 6, 14, 2.
 आचार्यानी (wie eben) f. *die Frau eines Lehrers* P. 4, 1, 49, VArtt. 6. Vop. 4, 24. AK. 2, 6, 1, 15 (falschlich ०याणी). H. 523. — Vgl. आचार्या u. आचार्य.
 आचिख्यासा (von च्या im desid. mit आ) f. *das Verlangen, die Absicht Etwas zu bezeichnen, auszudrücken*: कस्यचिद्भावस्य Nir. 7, 3. तदाद्या० P. 2, 4, 21.
 आचित् (von चित् mit आ) f. *Kenntnisnahme, Achtsamkeit*: विश्वस्य यामनाचितो जिगलु RV. 7, 63, 1.
 आचित (von चि mit आ) 1) adj. आचित und आचित. a) *angesammelt*,